

ning for sine Udgifter ved Opkrævning af en Skat, der afskædes efter de Interesser, som maatte antages at vinde ved den større Brandsikkerhed, — eller ved at Entreprisen under lignende Vilkaar overtoges af Landbygningernes Brandforsikring enten alene eller i Forbindelse med andre Brandassuranceindretninger, — eller ved at Sprøiteholderne paalagdes Communerne, hvilket da igjen kunde skee enten paa den Maade, at hvert Amt skulde holde saamange paa forskjellige Steder stationerede Sprøiter, som efter de locale Forhold maatte findes passende, og Udgifterne dermed afholdes af Amtsrepartitionsskatten, eller saaledes, at lignende Forpligtelse paalagdes de enkelte Sogneforstanderskabsdistricter eller visse Dele af disse, saasom de enkelte Sogne eller Bylaug.

Ministeriet har ikke været i Tvivl om, hvilken af disse Veie man burde indslaae, idet Brandvæsenets hele Ordning i dets Enkeltheder er en Gjenstand af saa indgribende Betydning i Communerne's Forhold, at der vil ligvis bør indrømmes disse en væsentlig Indflydelse herpaa, hvilket ikke vilde kunne skee, uden ved tillige at lade de særlige Byrder, som dette foranlediger, paa hvile Communerne som saadanne.

Dette stemmer ogsaa med den nu gjældende Brandforordning af 29de Februar 1792 § 13, forsaavidt det deri, ved Stiden af den Forpligtelse, som er paalagt enhver Eier af en Hovedgaard at anskaffe og holde en Slangesprøite, er bestemt, at hvor efter Egnens Omstændigheder og Beboernes Formue og Tilstand endnu skulde udfordres og kunde tilveiebringes en eller flere Slangesprøiter med tilhørende Vandkar og Læderspande i hvert stort Sogn, eller fælles for 2 eller flere mindre Sogne, eller og et vist Antal Haandsprøiter i hver By, har Amtmanden derom at indkomme med nærmere Forestilling til General-Landoeconomis og Commerce-Collegiet (nu Justitsministeriet), som derefter reglerer det Fornødne. I Genhold hertil er der deels for et stort Antal Sogne (særlig i Kjøbenhavns Amt), hvor man enten af egen Drift eller ifølge Opfordring af Brandpolitiet havde besluttet Anskaffelse af Sprøite, meddeelt Approbation paa

Udgifternes Ligning, deels givet nogle tætte bebyggede og folkerige Sogne Paalæg om saadan Anskaffelse. Erfaring har ogsaa fuldelig stadfæstet Hensigtsmæssigheden af en saadan Foranstaltning.

Da man imidlertid ikke tør gjøre Regning paa, at det overalt i Landet i de Sogne, hvor Sprøite med Nytte kan holdes, navnlig i Begyndelsen vil blive erkjendt, hvormegen Betryggelse derved vindes, har Ministeriet ikke troet, at det bør overlades til vedkommende Sogneforstanderskaber at bestemme, om de ville have Sprøite eller ikke, men at det i Loven bør udtales som en Hovedregel, at der i hvert Landsogn skal findes i det mindste een Sprøite, saa at det Modsatte bliver at betragte som en Undtagelse. Vel gives der Strækninger i Landet, fornemmelig i Jylland, hvor det som Folge af, at de ere tyndt befolkede, samt paa Grund af Bygningernes Veliggenhed og Vægfærdighed, Veienes Afstand og flere andre Omstændigheder, for Tiden ikke vilde være til nogen synlig Nytte at anskaffe Communesprøiter. Men endog affeet fra, at Omstændighederne paa sine Steder væsentlig kunne forandre sig i Tidens Løb, er det desuagtet fundet rigtigst at opstille den ovenanførte Hovedregel, naar der ved Stiden heraf ved Loven anordnes en med behørig Localfærdighed og Interesse for Sagen udrustet Autoritet, der har Myndighed til at bestemme, deels hvilke Communer der bør undtages fra Reglen, deels hvilke Lempelse der iøvrigt bør tilstedes ved dennes Anvendelse, hvorved blandt Andet vil være at tage i Betragtning, om der for Tiden i det paagjældende Sogn findes Pligtsprøiter, ved hvis Nedlæggelse der vilde opstaae en Tilbagegang iftedetfor den tilsigtede forøgede Sikkerhed. Paa den anden Side maa bemeldte Autoritet have Myndighed til at bestemme, at et større Antal Sprøiter skal holdes i de Communer, hvor Omstændighederne gjøre saadant nødvendigt.

Naar forøvrigt hvert District, i hvilke Reglen een Sprøite bør holdes, hævnes Sogn, da er dette Ord taget i dets egentlige Forstand, saa at altsaa dermed ikke er sigtet til et Pastorat, hvoraf maaskee flere enkelte